

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

11. januar 2007^{*}

I sag C-183/05,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 22. april 2005,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. van Beek, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Wemaëre, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Irland ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

^{*} Processprog: engelsk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne P. Küris, J. Klucka (refererende dommer), J. Makarczyk og G. Arestis,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. september 2006,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har i sin stævning nedlagt påstand om, at det fastslås, at

Irland ikke har efterkommet de nedenfor nævnte bestemmelser i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det

- har begrænset gennemførelsen af bestemmelserne i direktivets artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1, litra b), til at vedrøre de arter i bilag IV til direktivet, som findes i Irland
- ikke har truffet alle de nødvendige specifikke foranstaltninger for effektivt at gennemføre den strenge beskyttelsesordning, som er fastsat i direktivets artikel 12, stk. 1 (herefter »den strenge beskyttelsesordning«), og
- opretholder bestemmelser i den irske lovgivning, som er uforenelige med bestemmelserne i direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 16.

Retsforskrifter

- ² Fjerde og ellefte betragtning til direktiv 92/43 har følgende ordlyd:

»[P]å medlemsstaternes europæiske område forringes naturtyperne til stadighed, og et stigende antal vilde arter er alvorligt truede; eftersom de truede levesteder og arter er en del af Fællesskabets naturarv, og da truslerne mod dem i mange tilfælde er af

grænseoverskridende karakter, er det nødvendigt at iværksætte foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på at bevare dem.

[...]

[D]et erkendes, at vedtagelsen af foranstaltninger, som skal fremme bevaringen af prioriterede naturtyper og prioriterede arter af fællesskabsbetydning, er alle medlemsstaters fælles ansvar; [...]«

3 Artikel 12, stk. 1 og 2, i direktiv 92/43 bestemmer:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at indføre en streng beskyttelsesordning i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er nævnt i bilag IV, litra a), med forbud mod:

[...]

b) forsætlig forstyrrelse af disse arter, i særdeleshed i perioder, hvor dyrene yngler, udviser yngelpleje, overvintrer eller vandrer

[...]

d) beskadigelse eller ødelæggelse af yngle- eller rasteområder.

2. For disse dyrearter forbyder medlemsstaterne opbevaring, transport eller salg af eller bytte med og udbud til salg eller bytte af enheder, der er indsamlet i naturen, med undtagelse af dem, der lovligt er indsamlet inden iværksættelsen af dette direktiv.«

4 Artikel 13 i direktiv 92/43 indfører en streng beskyttelsesordning for de plantearter, der er nævnt i bilag IV, litra b), til direktivet.

5 Direktivets artikel 16, stk. 1, bestemmer:

»Hvis der ikke findes nogen anden brugbar løsning, og fravigelsen ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde, kan medlemsstaterne fravige bestemmelserne i artikel 12, 13, 14 og [artikel] 15, litra a) og b):

a) for at beskytte vilde dyr og planter og bevare naturtyperne

b) for at forhindre alvorlig skade navnlig på afgrøder, besætning, skove, fiskeri, vand og andre former for ejendom

- c) af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller af andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøet
- d) med henblik på forskning og undervisning, genopretning af en bestand, genudsætning af disse arter og opdræt med henblik herpå, herunder kunstig opformering af planter
- e) for under omhyggeligt kontrollerede betingelser selektivt og i begrænset omfang at tillade indsamling eller opbevaring af enheder af de arter, der er nævnt i bilag IV, i et antal, der er begrænset og specificeret af de kompetente nationale myndigheder.«

Den administrative procedure

- 6 Som følge af nogle modtagne klager fremsendte Kommissionen den 18. oktober 2002 en åbningsskrivelse til Irland, hvori den rejste nogle spørgsmål vedrørende visse aspekter af denne medlemsstats gennemførelse af artikel 12, 13 og 16 i direktiv 92/43.
- 7 Da Kommissionen ikke fandt de irske myndigheders svar af 20. december 2002 overbevisende, fremsatte den den 11. juli 2003 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Irland til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den begrundede udtalelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen heraf.

- 8 Irland besvarede den begrundede udtalelse ved skrivelser af 12. september 2003 henholdsvis af 8. januar 2004. Da Kommissionen imidlertid ikke fandt dette svar tilfredsstillende, besluttede den at anlægge nærværende sag.

Om søgsmålet

- 9 Med søgsmålet har Kommissionen rejst tre klagepunkter:
- Ifølge det første klagepunkt er gennemførelsen af artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43, ufuldstændig, for så vidt angår de i bilag IV nævnte arter, som normalt ikke findes i Irland.
 - Det andet klagepunkt vedrører Irlands manglende vedtagelse af specifikke foranstaltninger med henblik på effektivt at iværksætte den strenge beskyttelsesordning.
 - Med det tredje klagepunkt gøres det gældende, at der i den irske lovgivning findes bestemmelser, som er uforenelige med artikel 12, stk. 1, og artikel 16 i direktiv 92/43.
- 10 Henset til Irlands bemærkninger i svarskriftet har Kommissionen under sagen frafaldet det første klagepunkt. Herefter er det ufornødent at behandle dette klagepunkt.

Det andet klagepunkt

- 11 Det andet klagepunkt, som Kommissionen har påberåbt sig, består af syv led, hvoraf det andet led skal behandles sammen med det tredje klagepunkt, som er affattet på samme måde.

Det andet klagepunkts første led

- 12 For så vidt angår klagepunktets første led, hvorefter Irland har tilsidesat sin forpligtelse til at indføre en streng beskyttelsesordning for de i bilag IV til direktiv 92/43 nævnte arter, eftersom hverken læderskildpadden eller Kerry-sneglen er nævnt blandt arterne anført i det første skema i European Communities (Habitats) Regulations fra 1997, som ændret ved European Communities (Natural Habitats) (Amendment) Regulations fra 1998, herefter »the Habitat Regulations«, har Kommissionen oplyst, at den på dette punkt finder Irlands svar tilfredsstillende. Irland har således præciseret, at den nationale lovgivning, som gennemfører direktiv 92/43, er blevet udvidet til at omfatte nævnte arter. Herefter er det ufornuddent at behandle det andet klagepunkts første led.

Det andet klagepunkts tredje, fjerde og sjette led

- 13 Med det andet klagepunkts tredje, fjerde og sjette led har Kommissionen anført, at de foranstaltninger, som Irland har truffet med hensyn til overvågning af de arter, som er nævnt i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43, udgør et uensartet og mangelfuldt hele, som ikke kan anses for effektivt at gennemføre den strenge beskyttelsesordning.

- 14 Hvad for det første angår klagepunktets tredje led, har Kommissionen oplyst, at de handlingsplaner for hver art, som Irland har til hensigt at udarbejde for de i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43 nævnte arter, godt kan udgøre et effektivt middel til en konkret gennemførelse af de beskyttelseskrav, som er fastsat i direktivets artikel 12, stk. 1, såfremt planerne udarbejdes og anvendes korrekt. Da sådanne planer imidlertid ikke er blevet udarbejdet, er den strenge beskyttelsesordning mangelfuld, undtagen hvad angår strandtudsen, som er blevet gjort til genstand for en passende særlig beskyttelse.
- 15 Irland har anført, at nævnte planer er ved at blive offentliggjort. Irland har endvidere påberåbt sig en række regeringsinitiativer, som endnu ikke er færdigbehandlet, og som efter Irlands opfattelse kan føre til en bedre samordning og til en mere systematisk overvågning af de arter, som er nævnt i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43.
- 16 Disse argumenter kan ikke tiltrædes.
- 17 Herved bemærkes, at ifølge fast retspraksis skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 2.6.2005, sag C-282/02, Kommissionen mod Irland, Sml. I, s. 4653, præmis 40).
- 18 Der må således gives Kommissionen medhold i det andet klagepunkts tredje led.

- 19 For så vidt angår klagepunktets sjette led, som skal behandles før det fjerde led, har Kommissionen anført, at bortset fra hestekonæsen og strandtudsen er de irske myndigheder ikke i besiddelse af de nødvendige oplysninger vedrørende flere af de arter, som er nævnt i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43, eller vedrørende disse arters yngle- og rasteområder samt eventuelle trusler, som arterne er udsat for, hvilket er til hinder for, at den strenge beskyttelsesordning effektivt kan gennemføres.
- 20 For det første har Irland anerkendt, at dets pilotovervågningsprojekt hvad angår andre flagermus end hestekonæsen ikke kan erstatte et mere indgående overvågningsarbejde. Medlemsstaten har oplyst, at den i rette tid agter at fremsende de væsentlige oplysninger om udviklingen i bestanden af disse arter og nævner flere initiativer, der er iværksat til indsamling af oplysninger om flagermus. Ifølge Kommissionen godtgør det anførte hverken, at Irland råder over tilstrækkelige oplysninger om flagermusearter, eller at denne medlemsstat vil iværksætte et langsigtet sammenhængende program med henblik på at indsamle de nødvendige oplysninger.
- 21 For det andet har Irland anført, at en undersøgelse på nationalt plan, der påbegyndtes i 2004, og som skulle afsluttes i efteråret 2005, indgår i et allerede eksisterende program og udgør grundlaget for et fremtidigt program for overvågning af odderen. Ifølge Kommissionen er det anførte ikke tilstrækkeligt til med sikkerhed at fastslå, at der vil blive iværksat et egnet overvågningsprogram for den pågældende art.
- 22 For det tredje har Irland nærmere anført, at en national ekspert i Kerry-sneglen er i færd med at udarbejde en handlingsplan, som skal offentliggøres i foråret 2006, og som vil indeholde anbefalinger vedrørende oprettelsen af et vedvarende program for overvågning af denne art. Ifølge Kommissionen giver de foranstaltninger og tiltag,

som Irland har truffet bestemmelse om, ingen sikkerhed for regelmæssig fremsendelse af overvågningsoplysninger, som er struktureret på sammenhængende og integreret vis, og som vedrører nævnte arts tilstedeværelse, dens yngle- og rasteområder samt de trusler, arten er udsat for.

23 For det fjerde har Irland henvist til en række igangværende initiativer, som er iværksat siden ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 150, s. 12), f.eks. beslutningen om at oprette en national biologisk registreringsdatabase, oprettelsen af National Biological Records Centre og indsamling af observationer vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved visse former for fiskerivirksomhed.

24 I denne forbindelse bemærkes, at Irland over for det andet klagepunkts sjette led har påberåbt sig forskellige tiltag, som endnu ikke var færdigbehandlet, da fristen i den begrundede udtalelse udløb. Det følger af den i denne doms præmis 17 anførte retspraksis, at Domstolen ikke kan tage hensyn til disse tiltag ved vurderingen af, om det af Kommissionen påtalte traktatbrud foreligger.

25 Herefter må Kommissionen gives medhold i det andet klagepunkts sjette led.

26 Hvad endelig angår samme klagepunkts fjerde led har Kommissionen anført, at selv om det principielt er vigtigt for gennemførelsen af love vedrørende bevaringen af vilde dyr og planter at have et netværk af tjenestemænd, som på fuld tid beskæftiger sig med dette, kan den omstændighed, at der, som påberåbt af Irland, findes et sådant netværk, ikke i sig selv godtgøre, at der er blevet vedtaget de påkrævede specifikke foranstaltninger for at gennemføre artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43.

- 27 Hertil har Irland anført, at landets tjenestemænd er meget effektive, og at de, idet de spiller en væsentlig rolle ved iværksættelsen af beskyttelsen af strandtudsens, også sørger for, at denne art beskyttes. Da disse opsynsmænd og tjenestemænd, som er beskæftiget med naturbevaring, har et direkte kendskab til de områder, som de er ansvarlige for, er man inden for dette nationale netværk af opsynsmænd og tjenestemænd informeret om bevaringstilstanden for dyre- og plantearter i disse områder.
- 28 I denne forbindelse bemærkes, at artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43 pålægger medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at indføre en streng beskyttelsesordning i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er nævnt i direktivets bilag IV, litra a).
- 29 Som generaladvokaten har bemærket i punkt 24 i forslaget til afgørelse, kræver gennemførelsen af artikel 12, stk. 1, ikke kun, at medlemsstaterne indfører en fuldstændig lovramme, men også, at de iværksætter konkrete, specifikke beskyttelsesforanstaltninger (jf. i denne retning dom af 30.1.2002, sag C-103/00, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 1147, præmis 34-39).
- 30 På samme måde forudsætter den strenge beskyttelsesordning, at der vedtages sammenhængende og koordinerede foranstaltninger af forebyggende karakter (dom af 16.3.2006, sag C-518/04, Kommissionen mod Grækenland, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 16).
- 31 I det foreliggende tilfælde kan den omstændighed, at der findes et netværk af opsynsmænd og tjenestemænd, som på fuld tid er beskæftiget med overvågning og beskyttelse af arter, ikke i sig selv godtgøre, at der er gennemført en effektiv streng beskyttelsesordning for alle de i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43 nævnte arter, som findes i Irland.

- 32 Som generaladvokaten har anført i punkt 45-48 i forslaget til afgørelse, er nævnte arter ikke genstand for en passende overvågning, bortset fra hestekonæsen, strandtudsen og også læderskildpadden, henset til at der kun findes få eksemplarer af denne art i de irske farvande. Som det fremgår af denne doms præmis 20-24, mangler der en passende overvågning af odderen, Kerry-sneglen, forskellige arter af flagermus, bortset fra hestekonæsen, samt af hvaler.
- 33 Kommissionen må derfor gives medhold i det andet klagepunkts fjerde led.

Det andet klagepunkts femte led

- 34 Med det andet klagepunkts femte led har Kommissionen anført, at selv om vurderinger af miljøpåvirkninger foretaget i medfør af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) kan være nyttige, idet de advarer de kompetente myndigheder om særlige trusler mod yngle- og rastesteder for de i bilag IV til direktiv 92/43 nævnte arter, er det dog kun et begrænset antal projekter i Irland, der undergives sådanne vurderinger. Selv når sådanne vurderinger bliver foretaget, stiller de irske myndigheder desuden først krav til bygherren om, at denne tilvejebringer oplysninger om beskyttede arter, når der er givet tilladelse til det pågældende projekt. Denne fremgangsmåde forhindrer ikke visse anlægsprojekter, som kan være skadelige for miljøet.
- 35 Kommissionen har navnlig henvist til tre projekter med negative konsekvenser for flagermusbestandene (byggeprojektet i Lough Rynn-området) henholdsvis for

hesteskonæsens siddesteder (ringvejsprojektet ved Ennis) samt for hvalers raste- og yngleområder (projektet for nedlægning af en gasledning i Broadhaven-bugten).

- 36 I denne forbindelse bemærkes, at, som generaladvokaten har anført i punkt 53-61 i forslaget til afgørelse, viser den omstændighed, at der meddeles tilladelse til et projekt, før en vurdering af indvirkningen på miljøet konkluderer, at projektet har negative konsekvenser for miljøet (byggeprojektet i Lough Rynn-området), eller at der uden dispensation meddeles tilladelser til andre projekter, selv om den forudgående vurdering ligeledes konkluderer, at det pågældende projekt har negative konsekvenser for miljøet (ringvejsprojektet ved Ennis og projektet for nedlægning af en gasledning i Broadhaven-bugten), at de i bilag IV, litra a), til direktiv 92/43 nævnte arter og deres yngle- og rasteområder forstyrres og udsættes for trusler, som den irske lovgivning ikke giver mulighed for at forhindre.
- 37 Følgelig kan det for så vidt angår de projekter, som Kommissionen har henvist til i stævningen, ikke antages, at alle foranstaltninger for effektivt at gennemføre den strenge beskyttelsesordning er blevet truffet. Herefter må Kommissionen gives medhold i det andet klagepunkts femte led.

Det andet klagepunkts syvende led

- 38 Med det andet klagepunkts syvende led har Kommissionen anført, at Irland ikke har påvist, at landet har indført en passende strategi med henblik på at imødegå de former for trusler, som findes mod flagermusearternes yngle- og rasteområder. Kommissionen har navnlig anført, at flagermusenes rede er truet som følge af træbehandling og renoverings- og nedrivningsarbejder.

- 39 I denne forbindelse bemærkes, at det ifølge fast retspraksis påhviler Kommissionen under en traktatbrudssag, der er anlagt i medfør af artikel 226 EF, at godtgøre, at det hævdede traktatbrud foreligger, og at Kommissionen ikke herved kan påberåbe sig nogen formodning (dom af 18.5.2006, sag C-221/04, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 4515, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).
- 40 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, at Kommissionen ikke har anført nogle konkrete forhold, der kan underbygge det andet klagepunkts syvende led.
- 41 Kommissionen kan derfor ikke gives medhold i det andet klagepunkts syvende led.

Det tredje klagepunkt

- 42 Med det tredje klagepunkt, som er affattet på samme måde som det andet klagepunkts andet led, har Kommissionen påberåbt sig, at der i Irland findes en parallel fravigelsesordning, som er uforenelig med anvendelsesområdet og betingelserne for at anvende artikel 16 i direktiv 92/43. Denne ordning fremgår dels af section 23(7) i lov om vilde dyr og planter fra 1976 (Wildlife Act), som affattet ved ændringsloven fra 2000 (Wildlife (Amendment) Act) (herefter »Wildlife Act«), dels af samme lovs section 42.
- 43 Henset til det af Irland anførte vedrørende et eventuelt traktatbrud på grund af Wildlife Act section 42, har Kommissionen frafaldet dette led i sit tredje klagepunkt. Det er herefter ufornuddent at behandle dette.

- 44 For så vidt angår det led i det tredje klagepunkt, som vedrører section 23(7)(a)-(c), i Wildlife Act, har Kommissionen anført, at der efter denne bestemmelse ikke er tale om en overtrædelse, hvis en person utilsigtet skader eller dræber et beskyttet vildt dyr i forbindelse med landbrug, fiskeri, akvakultur, skovdrift eller tørvegravning (section 23(7)(a)), eller forstyrrer eller ødelægger et sådant dyrs ynglested som led i disse aktiviteter (section 23(7)(b)), eller utilsigtet dræber eller skader et sådant dyr eller ødelægger eller skader dets yngle- eller rasteområde som led i vejbygning eller arkæologiske udgravninger eller bygge- eller anlægsarbejder eller i forbindelse med bygningen eller udførelsen af ethvert andet arbejde eller projekt, som måtte være foreskrevet (section 23(7)(c)).
- 45 Irland har anført, at Kommissionen har fejlfortolket section 23(7) hvad angår denne bestemmelses formål. For dog at fjerne enhver tvetydighed i så henseende har Irland oplyst, at landet har ændret sin (habitat)lovgivning med henblik på en klar afgrænsning af ordningen i section 23 i Wildlife Act og bestemmelserne i regulation 23 i (Habitats) Regulations. Ved European Communities (Natural Habitats) Regulations fra 2005 er der blevet indsat en ny bestemmelse i Wildlife Act, nemlig subsection 8, der er indsat i section 23.
- 46 Herved skal for det første bemærkes, at den ændring af section 23 i Wildlife Act, som er foretaget ved European Communities (Natural Habitats) Regulations fra 2005, ifølge den i denne doms præmis 17 nævnte retspraksis ikke kan tages i betragtning af Domstolen ved vurderingen af, om det påtalte traktatbrud foreligger, eftersom denne ændring blev foretaget efter udløbet af fristen på to måneder, der var fastsat i den begrundede udtalelse.

47 For det andet er det tilstrækkeligt at konstatere, at da det ifølge section 23(7)(b) i Wildlife Act ikke udgør en overtrædelse at foretage utilsigtede handlinger, som forstyrrer eller ødelægger vilde arters yngle- eller rasteområder, overholder denne bestemmelse ikke kravene i artikel 12, stk. 1, litra d), i direktiv 92/43, der forbyder sådanne handlinger, uanset om de er forsætlige eller ej (jf. i denne retning dom af 20.10.2005, sag C-6/04, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 9017, præmis 79).

48 Desuden fremgår det, at de i section 23 i Wildlife Act nævnte fravigelser går ud over, hvad der er fastsat i artikel 16 i direktiv 92/43, idet denne sidste bestemmelse på udtømmende vis fastsætter betingelserne for at fravige direktivets artikel 12.

49 Det følger heraf, at Kommissionen med føje har påberåbt sig, at der i den irske lovgivning findes en parallel fravigelsesordning, som er uforenelig med artikel 12 og 16 i direktiv 92/43.

50 Herefter må Kommissionen ligeledes gives medhold i det tredje klagepunkt, der er påberåbt til støtte for søgsmålet.

51 Henset til samtlige de ovenfor anførte bemærkninger må det fastslås, at

Irland ikke har efterkommet de nedenfor nævnte bestemmelser i direktiv 92/43 og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, idet det

— ikke har truffet alle de nødvendige specifikke foranstaltninger for effektivt at gennemføre den strenge beskyttelsesordning og

- opretholder bestemmelserne i section 23(7)(a)-(c) i Wildlife Act, der er uforenelige med direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 16.

Sagens omkostninger

- ⁵² I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Irland i det væsentlige har tabt sagen, bør det pålægges Irland at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) Irland har ikke efterkommet de nedenfor nævnte bestemmelser i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, idet det**

- **ikke har truffet alle de nødvendige specifikke foranstaltninger for effektivt at gennemføre den strenge beskyttelsesordning, som er fastsat i direktivets artikel 12, stk. 1**

- **opretholder bestemmelserne i section 23(7)(a)-(c) i Wildlife Act fra 1996 (lov om vilde dyr og planter), som affattet ved ændringsloven Wildlife Amendment Act fra 2000, der er uforenelige med direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 16.**

2) Irland betaler sagens omkostninger.

Underskrifter